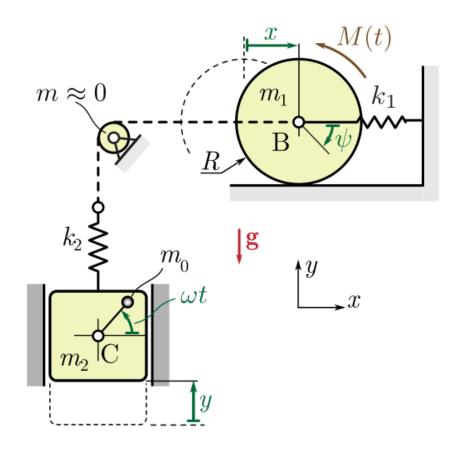
13. Gyakorlat - Rezgésgerjesztő

2021.05.05.

Feladat:

A mellékelt ábrán egy két szabadságfokú rendszer látható, melyet két merev test alkot: egy m_1 tömegű, R sugarú tárcsa és egy m_2 tömegű test. A tárcsa vízszintes talajon gördül és a tömegközéppontja egy k_1 merevségű rugóval van a környezethez rögzítve. A másik test a gravitációs térben van és függőlegesen mozog egy súrlódásmentes megvezetés mentén, miközben a k_2 merevségű rugóhoz van rögzítve. A k_2 rugó másik vége egy idális kötélhez csatlakozik, ami egy ideális (súrlódásmentes/tömeg nélküli) csigán keresztül a tárcsa tömegközéppontjához van rögzítve. A kötél végig feszített állapotban van.

Adatok:

m_0 = 0.1 kg	R = 0.3 m
m_1 = 1 kg	e = 0.01 m
m_2 = 3 kg	M_0 = 3 Nm
k_1 = 100 N/m	ω = 30 rad/s
k_2 = 200 N/m	$\varepsilon = \pi/6 \text{ rad/s}^2$

Részfeladatok:

- 1. Írja fel a lineáris mátrix együtthatós mozgásegyenletet!
- 2. Határozza meg a mozgástörvény állandósult állapotbeli tagját!
- 3. Mekkora a k_2 merevségű rugóban ébredő erő legnagyobb értéke az állandósult állapotban?
- 4. Határozza meg a sajátkörfrekvenciákat és a hozzátartozó sajátvektorokat!

Megoldás:

1. Feladat:

Kis elmozdulások esetén a lineáris mozgásegyenlet mátrixegyütthatós alakja a következő egyenlettel adható meg

$$\mathbf{M}\mathbf{\ddot{q}} + \mathbf{C}\mathbf{\dot{q}} + \mathbf{K}\mathbf{q} = \mathbf{Q^*},$$

ahol ${f q}$ az általános koordináták vektora, ${f M}$ a tömegmátrix, ${f C}$ a csillapítási mátrix, ${f K}$ a merevségi mátrix, a ${f Q}^*$ pedig az általános erők vektora. (Disszipatív energia nincs a rendszerben ezért a csillapítási mátrix zérus lesz.) Első lépésként az általános koordinátákat kell meghatározni. A rendszer 2 szabadsági fokú, tehát két általános koordinátát kell definiálni, melyből az egyik az ábra alapján legyen a merev test y irányú elmozdulása a másik pedig a tárcsa ψ szögelfordulása:

$$\mathbf{q} = \left[egin{array}{c} q_1 \ q_2 \end{array}
ight] = \left[egin{array}{c} y \ \psi \end{array}
ight].$$

```
import sympy as sp
In [1]:
          from IPython.display import display, Math
          sp.init printing()
In [2]:
        ## Függvények, szimbólumok definiálása
         m0, m1, m2, R, e, k1, k2, M0, \omega, \epsilon, g = sp.symbols("m0, m1, m2, R, e, k1, )
          # Készítsünk behelyettesítési listát az adatok alapján, SI-ben
          adatok = [(m0, 0.1), (m1, 1), (m2, 3), (R, 0.2),
                    (e, 0.01), (k1, 100), (k2, 200), (M0, 3),
                    (\omega, 30), (\varepsilon, sp.pi/6), (g, 9.81)
          # általános koordináták
         t = sp.symbols("t", real=True, positive=True)
         y = sp.Function('y')(t)
          \Psi = \text{sp.Function}('\Psi')(t)
          # gerjesztés
         M_t = M0*sp.cos(\omega*t+\epsilon)
         ### Kinetikus energia, potenciális energia, disszipatív energia
In [3]:
          ### Először fejezzük ki a mennyiségeket az általános koordinátákkal
          # B pont sebessége
         vB = R*\psi.diff(t)
          # 1-es test szögsebessége
         \omega 1 = \psi \cdot diff(t)
          # C pont sebessége
          vC = y.diff(t)
          # Tárcsa tehetetlenségi nyomatéka a B pontra
          \ThetaB = sp.Rational(1,2)*m1*R**2
          # m0 tömeg sebessége (helyvektor deriváltja)
          konst = sp.symbols("konst") # konstans taq (deriválás után kiesik a kifeje
          r0 = sp.Matrix([[e*sp.cos(\omega*t)+konst],[y + e*sp.sin(\omega*t)+konst]])
          v0 = r0.diff(t)
          # tárcsa x irányú elmozdulása
          x = R*\Psi
          ## Kinetikus energia
          T = (sp.Rational(1,2)*m1*vB**2 + sp.Rational(1,2)*\thetaB*\omega1**2 +
               sp.Rational(1,2)*m2*vC**2 + sp.Rational(1,2)*m0*v0.dot(v0)).expand().t
          display(Math('T = {}'.format(sp.latex(T))))
          ## Potenciális energia
          U = sp.Rational(1,2)*k1*(x)**2 + sp.Rational(1,2)*k2*(x-y)**2+m0*g*e*sp.sir
          display(Math('U = {}'.format(sp.latex(U))))
          ## Disszipatív energia most nincs!
```

$$T=rac{3R^2m_1\Big(rac{d}{dt}\psi(t)\Big)^2}{4}+rac{e^2m_0\omega^2}{2}+em_0\omega\cos{(t\omega)}rac{d}{dt}y(t)+rac{m_0\Big(rac{d}{dt}y(t)\Big)^2}{2}+rac{m_2\Big(}{2} \ U=rac{R^2k_1\psi^2(t)}{2}+egm_0\sin{(t\omega)}+rac{k_2(R\psi(t)-y(t))^2}{2}$$

In [4]: ### Mátrix együtthatók legenerálása
 """ A tömegmátrix most nem számítható közvetlenül a kinetikus energiából,
 mert az excentrikus tag forgása egy álatlános erő tagot is eredményez,
 ami a parciális deriválásnál kiesne az egyenletből.
 Ilyen esetben a másodfajú Lagrange-egyenletet kell használni
 """

# Állítsuk elő a Lagrange-egyenletben szereplő deriváltakat
# Ehhez rendezzük listába az általános koordinátákat
 q = [y, Ψ]
# Majd hozzunk létre egy 2 dimenziós nullvektort a 2 Lagrange egyenlet elso
 Mat = sp.zeros(2,1)
 for i in range(2):
 Mat[i] = (T.diff((q[i]).diff(t))).diff(t)-T.diff(q[i])
 display(Mat)

$$\left[rac{-em_0\omega^2\sin{(t\omega)}+m_0rac{d^2}{dt^2}y(t)+m_2rac{d^2}{dt^2}y(t)}{rac{3R^2m_1rac{d^2}{dt^2}\psi(t)}{2}}
ight]$$

Ebből a kétdimenziós rendszerből már könnyen kifejezhető a tömegmátrix és az általános erővektor tagja is, mivel erre az kifejezésre az alábbi írható fel (Lagrange alapján)

$$egin{aligned} \left[-em_0\omega^2\sin{(t\omega)} + m_0rac{d^2}{dt^2}y(t) + m_2rac{d^2}{dt^2}y(t) \ rac{3R^2m_1rac{d^2}{dt^2}\psi(t)}{2} \
ight] = \mathbf{M}\mathbf{\ddot{q}} - \mathbf{Q}^{m_0}(t) \end{aligned}$$

Tehát a tömegmátrix az általános erővektor második időszerinti deriváltjának az együttható mátrixa, míg az excentrikus forgómozgásból származó általános erő tag az inhomogenitást okozó tag.

```
In [5]: # nullmátrix létrehozása a tömegmátrixnak és az erővektornak
M = sp.zeros(2)
Q = sp.zeros(2,1)

# általános koordináták második deriváltja
ddq = sp.Matrix([y.diff(t,2), W.diff(t,2)])

for i in range(2):
    for j in range(2):
        M[i,j] = Mat[i].expand().coeff(ddq[j])
Q_m0 = (M*ddq).expand()-Mat.expand()

display(Math('Q^{{m_0}} = {}'.format(sp.latex(Q_m0))))
display(Math('M = {}'.format(sp.latex(M))))
```

$$egin{aligned} Q^{m_0} &= egin{bmatrix} em_0 \omega^2 \sin{(t\omega)} \ 0 \end{bmatrix} \ M &= egin{bmatrix} m_0 + m_2 & 0 \ 0 & rac{3R^2m_1}{2} \end{bmatrix} \end{aligned}$$

```
In [6]: ## Merevségi mátrix már közvetlenül kapható a potenciális energiából
# nullmátrix létrehozása a merevségi mátrixnak
K = sp.zeros(2,2)
# nullmátrix feltöltése a megfelelő parciális derivált értékekkel
for i in range(2):
    for j in range(2):
        K[i,j] = U.expand().diff(q[i]).diff(q[j])

display(Math('K = {}'.format(sp.latex(K))))
```

$$K = \left[egin{array}{cc} k_2 & -Rk_2 \ -Rk_2 & R^2k_1 + R^2k_2 \end{array}
ight]$$

```
In [7]: ### Az általános erővektor másik tagja a külső erők teljesítményéből számín # Ebben a feladatban csak az M(t) nyomaték működik külső erőként, ennek tel P = -M_t*\psi.diff(t)

"""Ebből a külső erők vektora kapható ha vesszük az általános koordináták deriváltjainak az együtthatóit a megfelelő helyen"""

Q_M = sp.zeros(2,1)
for i in range(2):
    Q_M[i] = P.expand().coeff(q[i].diff(t))

Q_M
```

```
Out[7]: \begin{bmatrix} 0 \\ -M_0\cos\left(t\omega+arepsilon
ight) \end{bmatrix}
```

```
In [8]: | ## Az általános erő a két erő tag összegéből kapható
         Q = Q M+Q m0
         display(Math('Q = {}'.format(sp.latex(Q))))
         """Az általános erő szétszedhető sin-os és cos-os tagokra,
         (ez a sajátkörfrekvencia számolásnál egy fontos lépés lesz).
         Ehhez először használjuk a trig_expand() parancsot, hogy kibontsuk a cos-os
         Q[1] = sp.expand_trig(Q[1])
         display(Math('Q = {}'.format(sp.latex(Q))))
         # Majd szedjuk ki a sin(tw) és cos(tw) együtthatóit
         Fc = sp.zeros(2,1)
         Fs = sp.zeros(2,1)
         for i in range(2):
             Fc[i] = Q[i].expand().coeff(sp.cos(\omega*t))
             Fs[i] = Q[i].expand().coeff(sp.sin(W*t))
         display(Math('F_s = {}'.format(sp.latex(Fs))))
         display(Math('F c = {}'.format(sp.latex(Fc))))
```

$$egin{aligned} Q &= egin{bmatrix} em_0 \omega^2 \sin{(t\omega)} \ -M_0 \cos{(t\omega+arepsilon)} \end{bmatrix} \ Q &= egin{bmatrix} em_0 \omega^2 \sin{(t\omega)} \ -M_0 \left(-\sin{(arepsilon)} \sin{(t\omega)} + \cos{(arepsilon)} \cos{(t\omega)}
ight) \end{bmatrix} \ F_s &= egin{bmatrix} em_0 \omega^2 \ M_0 \sin{(arepsilon)} \end{bmatrix} \ F_c &= egin{bmatrix} 0 \ -M_0 \cos{(arepsilon)} \end{bmatrix} \end{aligned}$$

Ezzel a mozgásegyenlet

$$\mathbf{M\ddot{q}} + \mathbf{Kq} = F_s \sin(\omega t) + F_c \cos(\omega t).$$

2. Feladat

A harmonikus gerjesztés miatt a partikuláris megoldást harmonikus próbafüggvény segaítségével keressük:

$$\mathbf{q}(t) = \mathbf{L}\cos(\omega t) + \mathbf{N}\sin(\omega t).$$

Ennek a deriváltjai:

$$egin{aligned} \dot{\mathbf{q}}(t) &= -\omega \mathbf{L} \sin(\omega t) + \omega \mathbf{N} \cos(\omega t), \ \ddot{\mathbf{q}}(t) &= -\omega^2 \mathbf{L} \cos(\omega t) - \omega^2 \mathbf{N} \sin(\omega t). \end{aligned}$$

Visszaírva a próbafüggvényt és a deriváltjait a mozgásegyenletbe, majd a $\sin(\omega t)$ és $\cos(\omega t)$ együtthatókat összegyűjtve adódik az egyenletrendszer **L**-re és **N** -re:

$$egin{bmatrix} -\omega^2\mathbf{M}+\mathbf{K} & \mathbf{0} \ \mathbf{0} & -\omega^2\mathbf{M}+\mathbf{K} \end{bmatrix} egin{bmatrix} \mathbf{L} \ \mathbf{N} \end{bmatrix} = egin{bmatrix} \mathbf{F}_c \ \mathbf{F}_s \end{bmatrix}.$$

```
In [9]: ### Oldjuk meg az egyenletrendszert
# Hozzunk létre szimbolikusan vektorokat a megoldásnak
L1, L2, N1, N2 = sp.symbols("L1, L2, N1, N2")
L = sp.Matrix([[L1],[L2]])
N = sp.Matrix([[N1],[N2]])

# Megoldás
L_sol = sp.solve(((-w*2*M+K)*L-Fc).subs(adatok))
N_sol = sp.solve(((-w*2*M+K)*N-Fs).subs(adatok))
L[0] = L_sol[L1].evalf(4)
L[1] = L_sol[L2].evalf(4)
N[0] = N_sol[N1].evalf(4)
N[1] = N_sol[N2].evalf(4)

# írjuk be a partikuláris megoldásba az eredményeket
q_p = (L*sp.cos(w*t)+N*sp.sin(w*t)).expand().subs(adatok)
display(Math('\mathbf{{q}}_p = {}'.format(sp.latex(q_p))))
```

```
\mathbf{q}_p = egin{bmatrix} 0.0002071\sin{(30t)} - 0.0009696\cos{(30t)} \ -0.03591\sin{(30t)} + 0.06278\cos{(30t)} \end{bmatrix}
```

3. Feladat

```
In [10]:
                                ## A rugerő maximumánál figyelembe kell venni a statikus és dinamikus rész
                                 # Statikus deformációból adódó rész:
                                 Fk2_st = ((m0+m2)*g).subs(adatok).evalf(4)
                                 display(Math('F \\mathrm{{k2,st}} = {}\\ \mathrm{{N}}'.format(sp.latex(Fk2))
                                 # A dinamikus rész numerikusan könnyen számítható
                                 import numpy as np
                                 t_val = np.linspace(0,0.5,1000) # lista létrehozása a [0 ; 0,5] intervallu
                                Fk2_din = np.zeros(len(t_val)) # nulla lista létrehozása (ugyanannyi elems:
                                 # dinamikus tag számítása adott időpillanatban
                                 for i in range(len(t val)):
                                              Fk2_{din[i]} = (k2*(R*q_p[1]-q_p[0])).subs(adatok).subs(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval(t,t_val[i]).eval
                                 Fk2_din_max = max(Fk2_din).round(2)
                                 # Dinamikus tag
                                 display(Math('F_\mathbb{K}^{k2,din,max}) = {} \setminus \mathbb{N}' \cdot format(sp.latex)
                                 # Az erő maximuma
                                 Fk2_max = (Fk2_din_max + Fk2_st).evalf(4)
                                 display(Math('F_\\mathrm{{k2,max}} = {}\\ \mathrm{{N}}'.format(sp.latex(Fk2))
                              F_{\rm k2,st} = 30.41 \, \rm N
                              F_{\text{k2.din.max}} = 3.08 \text{ N}
                              F_{\rm k2\; max} = 33.49 \; \rm N
```

4. Feladat

```
In [11]: ## A sajátfrekvenciák a frekvencia egyenletből kaphatók  
\omega_n^2, \omega_n = \mathrm{sp.symbols}("\omega_n^2, \omega_n")  
# oldjuk meg az egyenletet \omega_n^2-re, majd vonjunk gyököt  
\omega_n^2-val = \mathrm{sp.solve}((-\omega_n^2*M+K).\mathrm{subs}(\mathrm{adatok}).\mathrm{det}())  
\omega_n = [(\mathrm{sp.sqrt}(i)) \ \text{for} \ i \ in \ \omega_n^2\_\mathrm{val}]  
display(Math('\omega_{\{n,1\}} = {}\\ \mathrm{{rad/s}}'.format(\sp.\latex(\omega_n[0].eva \display(Math('\omega_{\{n,2\}} = {}\\ \mathrm{{rad/s}}'.format(\sp.\latex(\omega_n[1].eva \omega_{n,1} = 4.17 \ \mathrm{} \mathrm{} \ \mathrm{} \ \mathrm{} \ \mathrm{} \mathrm{} \ \mathrm{} \mathrm{} \mathrm{} \ \mathrm{} \mathrm{}
```

```
In [12]: ## lengéskép vektorok meghatározása
# Hozzunk létre a lengésképvektoroknak egy üres listát, majd töltsük fel 2
A = []
A2 = sp.symbols("A2")
for i in range(2):
    A.append(sp.Matrix([[1],[A2]]))

# oldjuk meg az egyenletet a lengésképekre és írjuk be a megoldásokat &
A[i][1] = sp.solve((((-\omega_n[i]**2*M+K)*A[i]).subs(adatok))[0])[0]

display(Math('A_{{1}} = {}\\begin{{bmatrix}}\\mathrm{{m}} \\\\\\mathrm{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{rathrm}{{r
```

$$A_1 = egin{bmatrix} 1.0 \ 3.65 \end{bmatrix} egin{bmatrix} \mathrm{m} \ \mathrm{rad} \end{bmatrix}$$
  $A_2 = egin{bmatrix} 1.0 \ -14.15 \end{bmatrix} egin{bmatrix} \mathrm{m} \ \mathrm{rad} \end{bmatrix}$

Készítette:

Juhos-Kiss Álmos (Alkalmazott Mechanika Szakosztály) Bachrathy Dániel (BME MM) kidolgozása alapján.

Hibák, javaslatok:
amsz.bme@gmail.com
csuzdi02@gmail.com
almosjuhoskiss@gmail.com

2021.05.05.